

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/51/2014
Identifikačné číslo spisu: 3813010593
Dátum vydania rozhodnutia: 01.10.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:3813010593.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti obvinenému W. Y. , pre pokus zločinu sexuálneho násillia podľa § 14 ods. 1 k § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3 To/11/2014 zo dňa 6. marca 2014 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. Y. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 165/2013 zo dňa 18. decembra 2013 bol obvinený W. Y. uznaný vinným zo spáchania pokusu zločinu sexuálneho násillia podľa § 14 ods. 1 k § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., § 127 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v jeho výrokovej časti. Za to mu bol týmto súdom podľa § 200 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody na 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním obvinený W. Y..

Na základe odvolania obvineného, Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 6. marca 2014, sp. zn. 3 To11/2014 podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. decembra 2013, sp. zn. 2 T165/2013 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uložil W. Y. rovnaký druh trestu na 4 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia (podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Obvinený W. Y. prostredníctvom obhajcu podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, uplatniac

dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ako aj, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v odôvodnení dovolania argumentoval, že v predmetnej veci sa necíti byť vinným, ak by sa však skutku skutočne dopustil, nejedná sa o trestný čin. Svojím konaním nenaplnil objektívnu stránku zločinu sexuálneho násillia, pretože voči poškodenej nepoužil žiadne násillie. V tejto súvislosti poukázal na konkrétne skutkové okolnosti, o ktorých vypovedala poškodená v prípravnom konaní.

Dovolateľ ďalej dôvodil, že ak aj súd mal za preukázané, že jeho konanie naplnilo všetky znaky pokusu zločinu sexuálneho násillia, tak mal použiť ustanovenie § 14 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchatel' dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu. V danej súvislosti poukázal na niektoré skutkové okolnosti vyplývajúce z dokazovania, pričom konštatoval, že ak by mal úmysel trestný čin dokonat', nič mu v tom nebránilo.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený oprel o tvrdenie, že súd vykonal dôkazy nezákonným spôsobom, keď ako dôkaz pripustil prepis videonahrávky rozhovoru medzi ním a jeho manželkou, keďže táto nahrávka bola vyhotovená bez jeho vedomia. Rovnako súd nemal vykonat' ako dôkaz listinu s jeho priznaním sa k sexuálnemu obťažovaniu nevlastnej dcéry s poukazom na to, že bolo znalecky preukázané, že podpis na listine nebol vyhotovený ním.

Na základe uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech a aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec vrátil tomuto súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné, pretože podľa jej názoru neboli porušené žiadne zákonné ustanovenia v jeho neprospech, a teda dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. nie sú splnené.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou, a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní obvineného, podané proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Prievidza, t. j. v mieste podľa § 370 Tr. por..

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukázal na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený oprel svoje dovolanie predovšetkým o dôvod uvedený § 371 ods.1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého zákonného ustanovenia napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Obvinený je toho názoru, že okresný súd nemal uznať niektoré konkrétne dôkazy

ako dôkazy procesne použiteľné. Išlo o prepis videonahrávky rozhovoru s jeho manželkou, ktorý bol ňou vyhotovený bez jeho vedomia a súhlasu, a tiež priznávajúci text napísaný síce jeho rukou, „avšak upravený inou nestotožnenou osobou doplnením podpisu Y.“.

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

Z obsahu príslušných častí trestného spisu vyplýva, že vo veci v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia, znalci a oboznámené boli listinné dôkazy zadokumentované v trestnom spise.

Súd prvého stupňa s ohľadom na skutkové zistenia vyvodil právny záver, že prepis obrazovo-zvukového záznamu možno použiť ako podklad pre rozhodovanie súdu. Z hľadiska hodnotenia zákonnosti vykonania tohto dôkazu v súdnom konaní treba pripomenúť, že utajené vyhotovovanie obrazových a zvukových záznamov technickými prostriedkami, vrátane dôkaznej použiteľnosti záznamu podlieha okrem úpravy Trestného poriadku (§ 114) režimu zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním). Vyhotovenie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov môže kolidovať aj s § 12 OZ. Na rozdiel od uvedených verejnoprávnych úprav (trestnoprávnej a administratívnoprávnych), však táto úprava súkromného práva dôkaznú použiteľnosť záznamu v trestnom konaní neobmedzuje, nevyníma teda taký záznam z definície „všetkého“ čo môže byť použité ako dôkaz v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. - záznam ako dôkazný prostriedok však musí byť orgánmi činnými v trestnom konaní alebo súdom zabezpečený na účely trestného konania v súlade s Trestným poriadkom.

Obrazovo-zvukový záznam vyhotovený manželkou obvineného - svedkyňou D. Y. za pomoci mobilného telefónu nie je takto získaným dôkazom. Na druhej strane treba konštatovať, že ak aj tento dôkaz nebol vykonateľný, neznamená to, že sú dôkazne nepoužiteľné i výpovede ním dotknutých svedkov. Záznam by tieto výpovede nemohol objektivizovať, bez ohľadu na záznam resp. jeho prepis však možno výpovede posúdiť samostatne aj v súvislosti s inými so zákonom súladnými dôkazmi v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., procesná nepoužiteľnosť záznamu resp. jeho prepisu, teda pravdivosť obsahu výpovede svedka nevyklučuje. V danej súvislosti treba zdôrazniť, že prepis záznamu rozhovoru obvineného s jeho manželkou bol konajúcim súdom z hľadiska jeho obsahu použitý ako dôkaz okrajový, skôr podporný a ako taký nemôže zakladať záver o nezákonnosti vykonania dokazovania v posudzovanej veci v celom svojom komplexe, keďže rozhodnutie o vine obvineného bolo založené prevažne na celom iných dôkazoch. Výpoveď poškodenej, vypočutých svedkov a znalcov boli vykonané v súlade so všetkými procesnými zákonnými ustanoveniami a tieto je treba považovať za plne relevantné aj z hľadiska hodnotenia ich vecnej stránky.

Rovnako nie je možné akceptovať ani dovoláciu námietku obvineného týkajúcu sa listinného dôkazu - rukou písaného textu „Ja dolupodpísaný W. Y. som v sobotu 18. 8. 2012 obťažoval sexuálne L. D. - Y.“. Táto námietka obvineného sa totiž týka spôsobu hodnotenia tohto dôkazu a nie spôsobu jeho vykonania. Najvyšší súd v rámci dovolacieho konania totiž nie je oprávnený skúmať a meniť správnosť skutkových zistení a v tomto zmysle prehodnocovať dôkazy.

Z uvedených dôvodov tieto dovolacie námietky obvineného je treba považovať z hľadiska naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. za irelevantné.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený v tejto časti dovolania dôvodil, že nenaplnil pojmové znaky zločinu sexuálneho násillia, pretože voči poškodenej nepoužil žiadne násillie a v konečnom dôsledku od ďalšieho konania dobrovoľne upustil.

Odhladiac od skutočnosti, že tvrdenie obvineného o nepoužití násilia je v rozpore s obsahom výpovede poškodenej a že obvinený od ďalšieho konania upustil až pod vplyvom správania sa poškodenej (ktorá sa mu vyšmykla, vbehla do kúpeľne a zaprela sa do vstupných dverí) a tiež pod vplyvom telefonátu jej matky (ktorá mu pohrozila privolaním polície a krátko nato do bytu prišla), treba zdôrazniť, že najvyšší súd v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený hodnotiť naznačené skutkové okolnosti prípadu. Dovolanie je totiž mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovné uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplnať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por.. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného W. Y. to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného pokusu zločinu sexuálneho násilia podľa § 14 ods. 1 k § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného W. Y., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.